

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 33991-01-18 מדינת ישראל נ' צורן ואח'

לפני **כבוד השופט עמית ציון קאפח**

המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוה"ד אסתי שלאין וחופית שרים

נגד

הנאשמים
1. זיו צורן
ע"י ב"כ עוה"ד ירון גיגי ואביעד לנצינר
2. גל דביר- ניתן גזר דין
3. משה שטינוורצל – ניתן גזר דין
4. אייל מתוק – ניתן גזר דין
5. גיא קריטי – ניתן גזר דין

גזר דין לנאשם 1

הנאשם הורשע על יסוד הודאתו ובמסגרת הסדר טיעון בעובדות האישומים הראשון, השני והשלישי בכתב האישום המתוקן.

א. **כתב אישום מתוקן**

חלק כללי

1. נאשם 1 הינו מתכנת מחשבים בהכשרתו ועבד החל מחודש נובמבר 2009 ועד לאמצע חודש אוקטובר 2013 (להלן: "התקופה הרלבנטית"), כמתכנת מחשבים בצוות פיתוח בחברת בי.די.איי קופאס בע"מ (להלן: "חברת בי.די.איי" או "התאגיד"), במשרדי החברה בבני ברק.

2. במהלך התקופה הרלוונטית, בשנת 2013 נאשם 2 עסק בייעוץ ותיווך להלוואות. נאשם 2 היה בתקופה הרלבנטית הבעלים של חברה בשם אי ג'י איי. די השקעות בע"מ, אשר באמצעותה ניהל תחת השם המסחרי "גלובל פיננסיים" עסק בתחום הייעוץ ותיווך להלוואות, שהיה ממוקם בתל אביב.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 33991-01-18 מדינת ישראל נ' צורן ואח'

3. נאשם 3 עסק בתקופה הרלבנטית בתיווך וייעוץ להלוואות. נאשם 3 ניהל בתקופה הרלבנטית את חברת "רוק שיווק מוצרי טבע בע"מ", ובמסגרת זו, תחת השם המסחרי "פיננסית 7" עסק בתחום התיווך וייעוץ להלוואות.
4. נאשם 4 ניהל במהלך התקופה הרלבנטית, במחצית השנייה של שנת 2013 סוכנות לביטוח.
5. במהלך התקופה הרלבנטית, במחצית השנייה של שנת 2013 היה נאשם 5 נשוי למעיין מימון (להלן: "מימון"), אשר ניהלה, בתקופה הרלבנטית, ביחד עם נאשם 5 עסק בשם "קרייזי פון" לשיווק טלפונים סלולריים וקווים.
6. בתקופה הרלבנטית היה לחברת בי. די.איי רישיון שירות נתוני אשראי לאיסוף ולמסירת נתוני אשראי על יחידים לרבות בפעילותם כעוסקים (להלן: "לקוח" או "לקוחות"), שניתן לה על ידי רשם שירות נתוני אשראי, לפי חוק שירות נתוני אשראי, התשס"ב – 2002 (להלן: "חוק נתוני אשראי").
7. במסגרת הרישיון שניתן לה, הייתה חברת בי. די.איי רשאית לקבל ולאסוף נתונים על לקוחות בדבר אי-פירעון חובות, פשיטות רגל ושיקים ללא כיסוי, וזאת ממקורות מידע שונים (להלן: "מידע שלילי"), ומבלי להיזקק להסכמת הלקוחות.
8. חברת בי. די.איי הייתה רשאית לרכז ולמסור את המידע השלילי, שנאגר בשרתי החברה בקשר ללקוח על גבי דו"ח אשראי (להלן: "דו"ח אשראי" או "דוח בי די איי"), רק ללקוח עצמו או למי שמסר הצהרה בכתב על כך (להלן: "הגורמים המורשים"), שהוא מבקש את נתוני האשראי לצורך קבלת החלטה לאחת מהמטרות הבאות: (1) מתן אשראי ללקוח (2) מכירה או רכישה של נכס או שירות (3) התקשרות בעניין המחאת זכויות או חובות (4) גביית חובות (5) התקשרות בחוזה שכירות וחידושו (6) התקשרות בחוזה העסקה.
- במקרים בהם הייתה רשאית למסור דו"ח אשראי על לקוח, חלה עליה חובה לאסוף ולמסור בדו"ח גם נתונים חיוביים על הלקוח (להלן: "מידע חיובי").
- מידע שלילי ו/או מידע חיובי (להלן: "המידע").

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 33991-01-18 מדינת ישראל נ' צורן ואח'

9. המידע שנאגר בשרתי חברת בי.די.איי הינו מידע כהגדרתו בחוק המחשבים, התשנ"ה – 1995 (להלן: "חוק המחשבים"), בהיותו נתונים, סימנים, מושגים או הוראות, המובעים בשפת קריאת מחשב והמאוחסנים במחשב.
10. דו"ח אשראי הינו פלט כהגדרתו בחוק המחשבים בהיותו נתונים המופקים בכל דרך שהיא על ידי מחשב.
11. השירות של מסירת דו"ח אשראי על לקוח, כונה בחברת בי די איי, מידע צרכני - "פרסונל צ'ק" ומאגר המידע של החברה, שבו נאגר המידע שנאסף ממקורות המידע וממנו הופק דוח האשראי כונה בהתאם "פרסונל צ'ק" Personalcheck (להלן: "מאגר מידע פרסונל צ'ק").
12. במהלך התקופה הרלבנטית, סביב אמצע שנת 2013, הצטרף נאשם 1 לצוות שעבד על מאגר ה"פרסונל צ'ק", עד שביום 13.10.13 הושעה מעבודתו נוכח החשדות נשוא כתב אישום זה.
13. בהתאם לחוק נתוני אשראי, ניתן היה למחוק נתוני אשראי על לקוחות ממאגרי המידע של חברת בי.די.איי בהתאם לפרוצדורה שנקבעה בחוק, רק במקרה שהתקבלה בקשה לתיקון מידע מהלקוח אודותיו נאסף המידע או בעקבות הודעה ממקור המידע. כמו כן, ניתן היה לבצע מחיקת מידע עקב חלוף זמן. מחיקות שלא בהתאם למתואר בסעיף זה יכוננו להלן בכתב אישום זה "מחיקות אסורות".
14. חברת בי.די.איי הייתה כפופה על פי חוק נתוני אשראי לפיקוח שוטף של רשם שרות נתוני אשראי, שהיה אותה עת ראש הרשות למשפט, טכנולוגיה ומידע (להלן: "רמו"ט" או "הרשות להגנת הפרטיות").
15. בתקופה הרלבנטית הייתה חברת בי.די.איי תאגיד המספק שירות לציבור.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 33991-01-18 מדינת ישראל נ' צורן ואח'

16. נאשם 1 בהיותו עובד חברת בי.די.איי היה בתקופה הרלבנטית עובד התאגיד.
17. במעשיהם שיתוארו בכתב אישום זה פגעו הנאשמים ברמת הודאות בחיי המסחר, באמון הציבור בגופים המספקים שירותים חיוניים למשק ובטוהר המידות של העובדים בגופים אלו.
18. החלק הכללי לכתב האישום מהווה חלק בלתי נפרד ממנו.

אישום ראשון – מרמה והפרת אמונים (נגד נאשם 1)

העובדות

1. בתקופה הרלוונטית עסק שחר דבוש (להלן: "דבוש") בתחום ההלוואות וניכיון שיקים והיה מכר של נאשם 2 במשך שנים קודם לכן.
2. במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, בסמוך לפני יום 26.7.13, ערך נאשם 2 היכרות בין דבוש לנאשם 1 ויזם פגישה שהתקיימה בראשון לציון בה השתתפו נאשם 1, דבוש, נאשם 2 ואדם נוסף בשם אבי בייקר ששימש כנהג של דבוש (להלן: "הפגישה").
3. בפגישה סיפר נאשם 1 כי בתפקידו כאיש מחשבים בחברת בי.די.איי יש ביכולתו למחוק נתוני אשראי ממאגרי המידע במחשבי החברה ולגרום למחיקת מידע שלילי מדוחות אשראי של לקוחות. בפגישה סיכמו נאשם 1 ודבוש, כי נאשם 1 ימחק נתוני אשראי מדוחות אשראי של לקוחות בהתאם לדרישה ופרטי זיהוי של לקוח שיימסרו לו על ידי דבוש ובתמורה לתשלום בסך 3,000 ₪ שישולמו לו על ידי דבוש, בגין כל לקוח שאת נתוני האשראי שלו יתבקש נאשם 1 למחוק (להלן: "התכנית העבריינית").
4. במהלך הפגישה ולצורך בדיקת יכולותיו של נאשם 1 בטרם הוצאת התכנית העבריינית מן הכח אל הפועל, מסר דבוש לנאשם 1 את מספר תעודת הזהות

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 33991-01-18 מדינת ישראל נ' צורן ואח'

של אשתו, רונית לוי דבוש (להלן: "רונית"), שהיה עליה מידע שלילי במאגרי המידע של בי.די.איי, על מנת שימחק את נתוני האשראי שלה מהמאגר.

5. כפי שיתואר להלן באישום השני, ביום 31.7.13 נאשם 1 מחק ממאגרי המידע בחברת בי.די.איי את נתוני האשראי של רונית לוי דבוש.

6. לאחר שדבוש נוכח, כי נאשם 1 אכן מחק את נתוני האשראי של רונית ויצר לה דו"ח אשראי נקי, פעל דבוש להגשמת התכנית העבריינית על ידי איתור לקוחות שיש לגביהם מידע שלילי בחברת בי.די.איי. בהמשך לכך, בהתאם לתכנית העבריינית, העביר דבוש לנאשם 1, במועדים שיפורטו להלן, את שמותיהם ומספרי תעודות הזהות של הלקוחות שיפורטו להלן, שעל אודות כולם היה מידע שלילי במאגרי המידע של בי.די.איי, וזאת על מנת שנאשם 1 ימחק את נתוני האשראי שלהם מהמאגר, כמפורט להלן:

א. ביום 8.9.13 או במועד סמוך קודם לכן את פרטיה של סיוון ברבי.

ב. ביום 9.9.13 או במועד סמוך קודם לכן את פרטיו של חיים שניר.

ג. ביום 15.9.13 או במועד סמוך קודם לכן את פרטיה של מימון, אשתו של נאשם 5.

ד. ביום 16.9.13 או במועד סמוך קודם לכן את פרטיו של יצחק יהב.

ה. ביום 17.9.13 את פרטיה של פרלה לוי.

ו. ביום 17.9.13 או במועד סמוך קודם לכן את פרטיו של נאשם 4.

ז. ביום 2.10.13 או במועד סמוך קודם לכן את פרטיו של יריב יפת.

7. כפי שיתואר להלן באישום השני, נאשם 1 מחק ממאגרי המידע בחברת בי.די.איי את נתוני האשראי של כל הלקוחות שאת פרטיהם מסר לו דבוש כמפורט בסעיף 6 לעיל.

8. לאחר ביצוע כל אחת ממחיקות נתוני האשראי של הלקוחות, נפגש נאשם 1 עם דבוש וקיבל מדבוש תשלום של 3,000 שקלים בגין כל לקוח, ובסך הכל קיבל ממנו סך כולל של 21,000 ₪.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 18-01-33991 מדינת ישראל נ' צורן ואח'

9. המחיקות שביצע נאשם 1 היו מחיקות אסורות.
10. בעשותו את המעשים המתוארים נהג נאשם 1 אגב מילוי תפקידו במרמה ובהפרת אמונים הפוגעת בתאגיד.
11. בעקבות מעשיו של נאשם 1 ובהסתמך על דוחות האשראי הכוזבים, העניקו בנקים ומוסדות פיננסיים הלוואות המסתכמות במאות אלפי שקלים ללקוחות פרלה לוי, רונית לוי-דבוש, יריב יפת ושמואל חגיבי.

באלה הודה הנאשם והורשע על פי האישום הראשון:

מרמה והפרת אמונים בתאגיד – 7 עבירות לפי סעיף 425 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

אישום שני – מחיקות מידע ממאגרי בי.ד.איי

עבירות זיוף, עבירות מחשב ועבירות על חוק שירות נתוני אשראי נגד נאשם 1

העובדות

1. במהלך התקופה הרלוונטית הייתה לנאשם 1 גישה, מתוקף תפקידו בחברת בי.די.איי, כאמור בחלק הכללי, למאגר מידע פרסונל צ'ק. נאשם 1 היה מוסמך לעבוד על מאגר המידע פרסונל צ'ק, אך לא היה מוסמך ולא נדרש במהלך עבודתו למחוק מידע ממאגרי הנתונים בהם נשמר המידע המקורי שמגיע ממקורות המידע השונים (להלן: "טבלאות המקור").
2. כל הלקוחות, שתוארו באישום הראשון ועבור מחיקת נתוני האשראי שלהם קיבל נאשם 1 תשלום יכונו להלן: "נמחקים עבורם התקבל תשלום".

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 33991-01-18 מדינת ישראל נ' צורן ואח'

3. על הלקוחות המפורטים להלן היה מידע שלילי במאגר של חברת בי.די.איי והם יכוונו להלן "נמחקים נוספים":

- א. נאשם 2, שפרטיו הועברו לנאשם 1 על ידי נאשם 2.
- ב. דוד יוסי חן.
- ג. לוריית חורי.
- ד. אלי גונן.
- ה. יעל מתן, שפרטיה הועברו לנאשם 1 על ידי נאשם 3 כפי שיפורט באישום הרביעי.
- ו. דניאל מתן, שפרטיו הועברו לנאשם 1 על ידי נאשם 3 כפי שיפורט באישום הרביעי.
- ז. יעל חגיבי שפרטיה הועברו לנאשם 1 על ידי נאשם 3 כפי שיפורט באישום הרביעי.
- ח. שמואל חגיבי, שפרטיו הועברו לנאשם 1 על ידי נאשם 3 כפי שיפורט באישום הרביעי.
- ט. תומר בן חמו.
- י. אליהו קליקשטיין.
- יא. רונית לוי דבוש, שפרטיה הועברו לנאשם 1 על ידי שחר דבוש, כפי שפורט באישום הראשון.

4. נאשם 1 מחק ממאגרי המידע של חברת בי.די.איי את נתוני האשראי של הנמחקים עבורם התקבל תשלום וכן של הנמחקים הנוספים המפורטים לעיל, במועדים שונים.

5. נאשם 1 פעל באופן המתואר להלן בביצוע המחיקות ממאגר הפרסונל צ'ק:

א. נאשם 1 ביצע את המחיקות תוך שימוש בשם משתמש כללי: "אדמין" Admin ("אדמיניסטרטור", "מנהל") ולא בשם המשתמש האישי שלו, וזאת לאחר שסיסת האדמין הגיעה לידיו.

ב. נאשם 1 מחק את המידע מתוך מאגר המידע של הפרסונל צ'ק לאחר שהתחבר לשרת בחברת בי.די.איי בשם "אס.קיו.אל באק" sqlback,

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 33991-01-18 מדינת ישראל נ' צורן ואח'

מעמדת מחשב ייעודית אשר הייתה ממוקמת ב"חדר סיסטם" במשרדי החברה.

- ג. נאשם 1 מחק את המידע מטבלאות המקור.
- ד. נאשם 1 מחק את המידע באופן שכתוצאה ממחיקת המידע נוצרו דו"חות אשראי לגבי אותם לקוחות ללא מידע שלילי או חיובי כלל (להלן: "דוחות אשראי נקיים") למעט באשר ללקוחה לוריית חורי, אשר ביחס אליה נאשם 1 מחק חלק מהמידע השלילי.
6. נאשם 1 ידע, כי המחיקות האסורות של המידע שביצע, כמתואר באישום זה, יביאו לכך, שהגורמים המורשים אשר יזמינו ו/או יקבלו דו"ח אשראי על אותם הלקוחות, יקבלו בעקבות בקשתם דו"ח אשראי כוזב, לפיו לא נאסף לגבי לקוחות אלה מידע שלילי, על אף שבפועל נעשה כן.
7. בפועלו כמתואר לעיל לשם ביצוע המחיקות האסורות, נאשם 1 השמיט פרטים מדוחות האשראי של הנמחקים עבורם התקבל תשלום וכן מדוחות האשראי של הנמחקים הנוספים וזאת בכוונה לרמות וללא סמכות כדין ובאופן הנחזה כאילו נעשה בסמכות כדין.
8. בעשותו את המעשים המתוארים לעיל חדר נאשם 1 לחומר מחשב שלא כדין כדי לעבור עבירות של זיוף כמפורט באישום זה ובחלק מהמקרים גם עבירות של מרמה והפרת אמונים בתאגיד כמפורט באישום הראשון.
9. בעשותו את המעשים המתוארים לעיל זייף נאשם 1 מסמך בכוונה לקבל באמצעותו דבר.
10. בעשותו את המעשים המתוארים לעיל, נאשם 1 כלל מידע בדו"ח אשראי אשר התקבל בעבירות זיוף שביצע כמפורט באישום זה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 18-01-33991-01 מדינת ישראל נ' צורן ואח'

באלה הודה הנאשם והורשע על פי עובדות האישום השני:

- א. **חדירה לחומר מחשב כדי לעבור עבירה אחרת** – 18 עבירות לפי סעיף 5 לחוק המחשבים, התשנ"ה-1995 (להלן: "חוק המחשבים").
- ב. **זיוף בכוונה לקבל דבר** – 18 עבירות לפי סעיף 418 אמצע לחוק העונשין.
- ג. **הכללת מידע בדו"ח אשראי והמידע התקבל בעבירה** - 18 עבירות לפי סעיף 49(א)(5) לחוק שירות נתוני אשראי, התשס"ב-2002.

אישום שלישי – עבירות פגיעה בפרטיות ומרמה והפרת אמונים בתאגיד עבירות פגיעה בפרטיות נגד נאשמים 1 ו 2

העובדות

העברת מידע מהקרן לעסקים קטנים

1. הסוכנות לעסקים קטנים ובינוניים במשרד הכלכלה ומשרד האוצר הפעילה בתקופה הרלבנטית קרן למתן הלוואות בערבות מדינה לעסקים קטנים ובינוניים על ידי הבנקים (להלן: "הקרן לעסקים קטנים"). הסיוע ניתן בהתאם לקריטריונים וכללים שנקבעו על ידי הקרן לעסקים קטנים והיה כפוף להחלטה סופית של ועדת אשראי מטעם הקרן. בטרם העברת בקשה להחלטת ועדת האשראי, נדרשה המלצה של אחד הגופים המתאמים, שנבחרו על ידי הקרן לעסקים קטנים.
2. חברת בי.די.איי שימשה בתקופה הרלבנטית גוף מתאם לקרן לעסקים קטנים לאחר שזכתה במכרז לעניין זה. כגוף מתאם התקבלו בבי.די.איי בקשות לקבלת סיוע מהקרן לעסקים קטנים, שטופלו על ידי לאורך כל התהליך עד לקבלת החלטה סופית על ידי ועדת האשראי, אם לאשר בקשה באופן מלא, באופן חלקי או לדחותה.
3. נאשם 1 במסגרת עבודתו בבי.די.איי פיתח את האפליקציה ששימשה לניהול ותיעוד העבודה של חברת בי.די.איי כגוף מתאם לקרן לעסקים קטנים כמפורט לעיל. באמצעות האפליקציה תועדו, בין היתר, דחיות של בקשות לסיוע, הן דחיות על ידי בי.די.איי בשלב הראשוני והן דחיות של בקשות על ידי ועדת האשראי בשלב הסופי.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 33991-01-18 מדינת ישראל נ' צורן ואח'

4. נאשם 1 היה מורשה לעשות שימוש בגישה שלו לאפליקציה ולמידע שנאגר בבי.די.איי בקשר עם הקרן לעסקים קטנים לצרכי פיתוח, תחזוקה ותמיכה טכנית בלבד.
5. נאשם 2, במסגרת עסקו "גלובל פיננסיים", נתן בתקופה הרלבנטית לקוחותיו שירות לגיטימי של סיוע וליווי בהגשת בקשות לקבלת הלוואה לקרן לעסקים קטנים.
6. במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, במהלך המחצית הראשונה של שנת 2013 פנה נאשם 1 לנאשם 2 והציע לו להעביר אליו, בתמורה לעמלה, מידע על לקוחות, שפנו באמצעות בי.די.איי לקרן לעסקים קטנים ובקשתם נדחתה או נדחתה באופן חלקי, וזאת על מנת שנאשם 2 יעשה שימוש במידע זה לצרכיו המסחריים ולאיתור לקוחות פוטנציאליים הנזקקים לסיוע בהגשת בקשה חוזרת לקבלת הלוואה מהקרן לעסקים קטנים. נאשם 2 הסכים להצעה וסיכם עם נאשם 1 שזה האחרון יעביר אליו את המידע האמור וככל שמידע זה יניב לו תוצאות עסקיות, ישלם לנאשם 1 עמלה בגין העברת המידע (להלן: "הסיכום").
7. בהתאם לסיכום ובהמשך אליו ניצל נאשם 1 את הגישה שהייתה לו לאפליקציה ולמידע שנאגר בבי.די.איי בקשר עם עבודת הקרן לעסקים קטנים והעביר לנאשם 2 או למי מטעמו, מעת לעת, מידע ונתונים על עסקים שפנו לקרן לעסקים קטנים בבקשה לסיוע ועל הטיפול בבקשתם. נאשם 1 העביר לנאשם 2 כ-500 רשומות מידע על עסקים, כאמור.
8. נאשם 2 בעצמו או באמצעות מי מטעמו עשה שימוש במידע שהעביר לו נאשם 1 לצורך איתור לקוחות פוטנציאליים לעסקו.
9. נאשם 1 עשה שימוש בידיעה על ענייניו הפרטיים של אדם או מסרה לאחר שלא למטרה שלשמה נמסרה, בצוותא חדא עם נאשם 2.
10. בהיותו עובד בחברת בי.די.איי ובעשותו את המעשים המתוארים נהג נאשם 1, אגב מילוי תפקידו במרמה או בהפרת אמונים הפוגעת בתאגיד.
11. בעשותו את האמור לעיל פגע נאשם 1 במזיד בפרטיות זולתו בצוותא חדא עם נאשם 2.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 33991-01-18 מדינת ישראל נ' צורן ואח'

באלה הודה הנאשם והורשע באישום השלישי:

נאשם 1:

- א. **פגיעה בפרטיות** – עבירות לפי סעיף 5 ביחד עם סעיף 2(9) לחוק הגנת הפרטיות התשמ"א-1981 (להלן: "חוק הגנת הפרטיות").
- ב. **מרמה והפרת אמונים בתאגיד** – עבירה לפי סעיף 425 לחוק העונשין.

נאשם 2:

- א. **פגיעה בפרטיות בצוותא** – עבירות לפי סעיף 5 ביחד עם סעיף 2(9) לחוק הגנת הפרטיות וסעיף 29(ב) לחוק העונשין.
- כאן המקום לציין כי אף נאשם 2 הודה והורשע, וגזר דינו ניתן בנפרד.**

ב. הסדר הטיעון

הנאשם יהיה רשאי לבקש תסקיר שירות מבחן לעניין העונש. הטיעון לעונש יהיה חופשי.

ג. ראיות לעונש וטיעוני הצדדים לעונש בתמצית

מטעם התביעה הוגש גיליון רישום פלילי. כן הוגש תסקיר שירות מבחן.

טיעוני התביעה

הפנייה לעובדות כתב האישום המתוקן ומקומו של הנאשם בפרשה כולה. מהות העבירות והיקפן.

הפנייה לעונשו של שחר דאבוש, נאשם אחר בפרשה אשר נדון למאסר בפועל.

חלוקת העבירות ל 3 קבוצות כאשר כל קבוצה מונה מספר עבירות : מרמה והפרת אמונים בתאגיד – קביעת מתחם של 9-20 ח' והעונש המבוקש שנת מאסר בפועל. פגיעה בפרטיות (האישום השלישי-צ.ק), קביעת מתחם בין 3-8 ח' מאסר ועתירה ל 4 ח' מאסר. חדירה לחומר מחשב כדי לבצע עבירה, זיוף, עבירות לפי חוק המחשבים של דוח או פלט כוזב, ועבירות לפי חוק שירות נתוני אשראי של הכללת מידע בדוח אשראי. מתחם של 10-18 ח' מאסר ועתירה לשנת מאסר בפועל.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 18-01-33991 מדינת ישראל נ' צורן ואח'

מורכבות החקירה.

הפנייה להרשעה מאוחרת בעבירת הימורים

עתירה לעונש כולל של 28 ח' מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס.

טיעוני ב"כ הנאשם בתמצית

מדובר באירוע אחד.

התמשכות ההליכים שלא בעטיו של הנאשם וחלוף הזמן. המחלוקת הייתה משפטית ובסופה הושמטה עבירת השוחד.

עבירות כלכליות אשר לא נגרם נזק בצידין ופרק הזמן הקצר בו בוצעו העבירות.

הפנייה לעונשו של שחר דאבוש אשר נדון ל 12 ח' מאסר בפועל במסגרת הסדר, והשוואה עם עברו של דאבוש.

הפנייה לתסקיר שירות המבחן.

עתירה למאסר על תנאי.

הנאשם בדברו לעונש ציין כי האירועים התרחשו בנקודת שבר בחייו ומאז השתקם. הוא הדגיש כי הפרסום לו זכתה הפרשה הסב לו נזק וכי הוא מצר על אשר אירע. עוד ביקש להימנע ממאסר בפועל על מנת שיוכל להמשיך במהלך חייו.

ד. נסיבות הקשורות בביצוע העבירה

התאגיד בו הועסק הנאשם ניהל את נתוני האשראי של מדינת ישראל. הנתונים במאגרי המידע עליהם הייתה אחראית החברה, הם נתונים רגישים, אישיים וכלכליים לפי חוק הגנת הפרטיות. כל עסקה פיננסית שנעשית, לרבות מכירת מכוניות באשראי, מושתתת על הנתונים הללו המסופקים לגוף המלווה. מאגר מידע זה הוא הבסיס לכל הפעילות העסקית של מדינת ישראל.

בהיותו עובד בתאגיד הייתה לנאשם גישה למאגרי המידע והוא ביצע את המעשים תוך שימוש בהרשאה שהייתה לו לאותם מאגרים לצרכים אחרים ובכך הפר את האמון שניתן בו ע"י התאגיד.

בהיותו בעל הכשרה טכנית, חלה על הנאשם חובה מוגברת כלפי מעסיקיו שלא לנצל את הידע הטכני שלו לשם עשיית שימוש שלילי במאגרי המידע היחודיים שהיו בחברה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 18-01-33991 מדינת ישראל נ' צורן ואח'

הנאשם הוא היוצר וההוגה של כל האירועים והוא ביצע מחיקות אסורות של נתוני אשראי שליליים מדוחות האשראי הכלכליים מהחברה. מדובר במחיקה של קרוב ל-100 נתונים שליליים והוסף פירטי מידע חיוביים רבים של 18 לקוחות במשך תקופה ממושכת של 3 חודשים במחצית השנייה של שנת 2013.

הנאשם היה היוזם והמוציא לפועל של התכנית העבריינית. בתכוף לקבלת הגישה למאגרים העביר הנאשם לנאשם 2 כ-500 רשומות מידע על עסקים, תוך פגיעה קשה בפרטיותם, בקשר לבקשות שהם הגישו לקבלת הלוואות מהקרן לעסקים קטנים ובינוניים, כאשר החברה שימשה גוף מתאם לקרן.

לאחר מכן, ובתיווכו של נאשם 2 נפגש הנאשם עם שחר דאבוש שם החלה תכנית עבריינית נוספת לקרום עור וגידים, בדבר "שיפוץ" נתוני אשראי, לצאת לפועל. במסגרת זו הוקמה הרשת לה חברו מעורבים אחרים, לביצוע אותן עבירות.

בפועל, הוגשו בפרשה זו 7 כתבי אישום ובכללם כתב האישום נגד הנאשם.

הנה כי כן, הנאשם הוא מחולל הפשיעה בפרשה זו, הוא שביצע במו ידיו את העבירות, הוא החוטא והוא המחטיא והכל תוך ניצול הגישה שלו למאגרי המידע.

לא למותר לציין כי למכלול העבירות בהן הורשע הנאשם קדם תכנון מוקדם ומדוקדק הן באופן בו בוצעו העבירות והן בטוית הרשת העבריינית.

בראשית, העביר הנאשם לנאשם 2 התרשומות לגבי העסקים הקטנים ולאחר מכן החל ב"שיפוץ" נתוני האשראי מיד עם צירופו במחצית שנת 2013, לצוות שבו נאגר המידע שנאסף ממקורות המידע וממנו הופק דוח האשראי - "פרסונל צ'ק" Personalcheck (להלן: "מאגר מידע פרסונל צ'ק"). הוא עשה כן עד אשר פוטר בחודש אוקטובר 2013 עת התגלו מעלליו.

אשר לנזק- אכן, לא נגרם נזק כספי. למרבה המזל, ההלוואות שנלקחו ע"י אלה שאינם זכאים לכך מחמת מצבם הכלכלי, נפרעו ע"י הלווים. אולם, הפגיעה בפרטיות העסקים הקטנים עת הועברו צפונותיהם לנאשם 2 ובהיקף כה גדול-500 רשומות-הינה משמעותית כמפורט בגזר דינו של נאשם 2. בעלי העסקים ציפו כי נתונייהם הכלכליים יישמרו תחת חיסיון, אך ביוזמת הנאשם הנתונים הגיעו לידיים זרות.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 18-01-33991 מדינת ישראל נ' צורן ואח'

פוטנציאל הנזק אף הוא משמעותי. הנאשם "שיפץ" את נתוני האשראי של מספר פרטים באופן שהם קיבלו הלוואות על בסיס דו"ח אשראי כוזב שניתן לגוף המלווה, חרף העובדה שלא היו זכאים לכך, מחמת קשייהם הכספיים. אכן, מספר הפרטים מועט וכך גם היקף ההלוואות. אולם, אם התכנית העבריינית הייתה יוצאת לפועל בהיקף נרחב, אפשר שהיה נגרם נזק משמעותי למערכת הבנקאית.

הכל עשה הנאשם בעבור בצע כסף והוא הראשון במדרג כלל הנאשמים.

לא מצאתי ממש בטענת הסניגור כי יש להקל בעונשו של הנאשם משום היותו עובד זוטרי. בסוג זה של עבירות וההרשאה לגישה למאגרי המידע הנאשם היה בבחינת בכיר לכל דבר ועניין. הוא שפיתח את האפליקציה ששימשה לניהול ותיעוד העבודה של חברת בי.די.איי כגוף מתאם לקרן לעסקים קטנים כמפורט לעיל, אך עד מהרה עשה בה שימוש לרעה ביחד עם נאשם 2 מכרו משכבר הימים.

אין מדובר בפצחן אשר במאמצים רבים חדר למאגר מידע. הנאשם חדר למאגרים זמינים עבורו, תוך מעילה באמון מעסיקיו. בכך יש נופך חומרה נוסף.

ה. דיון והכרעה

(1) הערכים החברתיים שנפגעו

מרמה והפרת אמונים בתאגיד – ס' 425 לחוק העונשין

הבסיס הרעיוני והערך המוגן של עבירת הפרת אמונים בתאגיד, והיחס בינה לבין העבירה של הפרת אמונים של עובד ציבור, נדונה בפסיקה. בית המשפט עמד על ההבחנה בין סעיף 284, הפרת אמונים של עובד ציבור לבין סעיף 425 שעניינו הפרת אמונים בתאגיד, וקבע כי עניינה של עבירה אחרונה זו בהגנה על התאגיד, כך שמנהלי התאגיד יפעלו להגשמת תפקיד ולא ימעלו באמון שניתן בהם.

בע"פ 121/88 מדינת ישראל נ' מרדכי דרוויש, פ"ד מה(2) 663 (1991), עמד על הדברים כב' המשנה לנשיא, מנחם אלון (בפסקה 36 בעמ' 692-693 לפסק דינו):

"שתי עבירות אלה, על-אף הדמיון ביניהן, ואף כי הן כוללות אותם רכיבים עצמם, שונות הן במטרותיהן ולשוני זה נודעת משמעות בדרך יישומן. סעיף 284 עניינו עובד הציבור. העבירה יסודה בכך שעובד הציבור, שהוא חלק מן המינהל הציבורי, עושה שימוש לרעה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 33991-01-18 מדינת ישראל נ' צורן ואח'

בסמכויות ובכוחות שהמדינה הפקידה בידיו. עובד הציבור הוא נאמן הציבור.... האיסור הפלילי נועד לשמור על טוהר המידות של עובדי ציבור... להבטיח כי איש הציבור ישרת בפעילותו את האינטרס הציבורי עליו הוא מופקד, ולקיים את אמון הציבור בתקינות פעולות המינהל.... לעומת זאת, סעיף 425 לחוק אין ענינו הגנה על הציבור, אלא על התאגיד. יסודו בחובת האמון החלה על מנהל התאגיד, אשר בהיותו פועל בשל אחרים ובעבורם עליו לפעול כלפיהם ביושר ובהגינות..... הוראה זו נועדה להבטיח כי מנהל התאגיד לא ימעל באמון שניתן בו ויפעל להגשמת תפקידו"

בע"פ 677/14 דני דנקנר נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 17.7.2014), שוב נדונה אבחנה זו, ונקבע (פסקה נו' לפסק דינו של כב' המשנה לנשיאה אי רובינשטיין) כי: "הערך המוגן בעבירה לפי סעיף 425, הוא שמירה על עניינו של התאגיד." והוסיף (בפסקה נב' לפסק דינו):

"הערכים המוגנים בעבירה זו הם הבטחת תפקוד נאות של מנהלי תאגיד, מניעת העדפתו של האינטרס התאגידי על זה האישי, מניעת שחיתות מידות בקרב מנהלים, ביסוס אמון של בעלי המניות במנהליהם והגנה על התאגיד מפני מעילה באמון זה."

אפנה לדברי הנשיא (כתוארו אז) פרופ' אהרן ברק, במאמרו "ניגוד אינטרסים במילוי תפקיד, משפטים י" 11, 16 (תש"ס-1980, להלן: ברק, ניגוד אינטרסים), עמד על הבסיס הרעיוני לכלל, כאשר מדובר בתאגיד ומנהלי עסקים:

"מן הראוי הוא, שבעל מניות יוכל לסמוך על אלה המנהלים את העסק שבו השקיע את כספו.... רוצים אנו לקיים בישראל חברה מתקדמת, הבנויה על מינהל ציבורי תקין, על שלטון החוק ועל יחסי אנוש המעוצבים על בסיס של יושר, הגינות וטוהר מידות. להבטחתם של אלה באו הכללים בדבר האיסור להימצא במצב של ניגוד אינטרסים."

עוד אפנה לפרופ' שחר אלדר, במאמרו "ערך האמון והמשפט הפלילי בישראל", בתוך: **חובות אמון בדין הישראלי**, 215, 234 (רות פלאטו שנער ויהושע שגב, עורכים, 2016), תאר כך את הערך המוגן: "נאמנות לתאגיד ממשיגה מסגרת גמישה המשתנה ממקרה למקרה, ועיקרה חובתו של נושא המשרה לפעול בהגינות להגשמת האינטרסים שעל מילויים הופקד." מכאן, שמנהל המצוי בניגוד

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 18-01-33991-01 מדינת ישראל נ' צורן ואח'

עניינים פוגע בערך המוגן (ראו לעניין זה: ע"פ 752/90 שמואל ברזל נ' מדינת ישראל, פ"ד מו(2) 539, פסקה 120 בעמ' 594 (1992) - פרשת ויסות מניות בנק צפון אמריקה, להלן: עניין ברזל).

פגיעה בפרטיות – ס' 5 ביחד עם ס' 2(9) לחוק הגנת הפרטיות

ברע"פ 8464/14 מדינת ישראל נ' ניר עזרא (מיום 15.12.2015) (להלן: "עניין עזרא") נדון עניינו של נאשם, אשר בין היתר, חדר לחומר מחשב לאחר שהזין פרטי חשבון בנק השייך למתלוננת והורה למחשב להעביר כספים מחשבונה. מעשיו של הנאשם נעשו שלא כדין, שכן המתלוננת לא הסכימה להעברת הכספים מחשבונה. באותו עניין, עמד בית המשפט העליון על חומרתן של עבירות החדירה לחומר מחשב שלא כדין ופוטנציאל הנזק העצום הכרוך בהן:

"... פוטנציאל הנזק העצום הכרוך בעבירות מחשב מחייב אותנו לדבוק בפרשנות המרחיבה ולתור אחר דרכים לצמצום הבעייתיות הכרוכה בה". (פס' י"ט לפסק הדין)

יפים לכך דברי השופטת פרוקצ'יה בע"פ 9893/06 לאופר נ' מדינת ישראל, פסקה 19 לפסק-דינה (2007):

"הצורך בהגנה על הפרטיות ועל עולמו האינטימי של האדם בעולם המודרני, בצד הקלות הבלתי נסבלת הכרוכה בחדירה לעולמו הפרטי באמצעים טכנולוגיים כאלה ואחרים, מחייבים גישה שיפוטית מחמירה, אשר תיישם אמצעי אכיפה נאותים לצורך הדברת תופעה עבריינית, המהווה סימן היכר ליכולות ההרסניות הטמונות בשימוש לרעה בטכנולוגיה המודרנית. החדירה למידע במחשב שוב איננה מצטמצמת לעניינו של פרט שפרטיות חייו הופרה; עניינה בתופעה כללית ורחבה, העלולה לפגוע בפרטיות חייהם של בני ציבור רחב. קיים, אפוא, אינטרס ציבורי חשוב ומיוחד בהחדרת מסר ברור של אכיפה בסוג עבירות זה, להדברת תופעה הולכת ומתגברת של עבריינות מחשב, המאפיינת את העולם הטכנולוגי המתפתח" (ראו גם חיים ויסמונסקי "על ענישה בעבירות מחשב" מחקרי משפט כ"ד 81 (תשס"ח-2008). "פס' כ"א לפסק הדין).

עבירות זיוף בכוונה לקבל דבר (ס' 418 אמצע לחוק העונשין)

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 18-01-33991-01 מדינת ישראל נ' צורן ואח'

הערכים המונחים בבסיס עבירות המרמה אשר בביצוען הורשע הנאשם תכליתם להגן על קניינו של הפרט ועל קיומם של יחסי אמון בשוק הפרטי והעסקי וכן להגן על חופש הרצון, חופש הבחירה וחופש הפעולה של הפרט.

עבירות חדירה לחומר מחשב כדי לעבור עבירה אחרת (ס' 5 לחוק המחשבים) ועבירות של הכללת מידע בדוח אשראי והמידע התקבל בעבירה (ס' 49(א)(5) לחוק שירות נתוני אשראי)

מתוך עניין עזרא מפי כב' הש' מזוז :

"חוק המחשבים, כמו כל חוק אחר, נועד להסדיר התנהגות אנושית ויש לו תכליות חברתיות ברורות למדי. עיון בחוק ובהיסטוריה החקיקתית שלו מלמדים כי התפיסה של המחוקק בהסדרת הסוגיה של חדירה שלא כדין לחומר מחשב לא התמקדה בדרכי החדירה אלא בסכנותיה ובמטרותיה... תכליתו של החוק בהגנה על ערכים חברתיים ואין נפקא מינה באשר לאמצעי הטכני בו נעשית הפגיעה בערכים אלה."

בע"פ 2103/07 הורוביץ נ' מדינת ישראל (31.12.2008) התייחס בית המשפט העליון לתכליתה של העבירה מכוח סעיף 425 לחוק העונשין, תוך הבהרה כי מדובר בהגנה על התאגיד מפני התנהלות בניגוד עניינים של מנהליו :

"הרציונל לקיומה של העבירה שבסעיף 425 לחוק העונשין (שעניינו מרמה והפרת אמונים בתאגיד), כמו גם העבירות הקבועות בסעיפים 423, 424-424 לחוק העונשין, הוא חובות האמון של נושא המשרה בתאגיד (ראו: קרניאל, בעמ' 105). יפים לעניין זה דבריו של המשנה לנשיא מ' אלון, שהובאו לעיל (פסקה 194) בהקשר אחר :

'סעיף 425 לחוק אין ענינו הגנה על הציבור, אלא על התאגיד. יסודו בחובת האמון החלה על מנהל התאגיד, אשר בהיותו פועל בשל אחרים ובעבורם עליו לפעול כלפיהם ביושר ובהגינות... הוראה זו נועדה להבטיח כי מנהל התאגיד לא ימעל באמון שניתן בו ויפעל להגשמת תפקידו...' (עניין דרוויש, בעמ' 692).

לאור האמור, מקובלות עלינו קביעותיו של בית המשפט המחוזי (עמ' 285 להכרעת הדין), כי האינטרס המוגן בעבירה זו הוא להבטיח

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 18-01-33991-01 מדינת ישראל נ' צורן ואח'

תפקוד נאות של מנהלי התאגיד, העדפת האינטרס התאגידי ולא זה האישי, מניעת שחיתות מידות בקרב המנהלים וביסוס האמון של בעלי המניות במנהליהם".

(2) האם אירוע אחד או מספר אירועים.

סעיף 40 יג' לחוק העונשין, שכותרתו "ריבוי עבירות" מורה לנו כדלקמן:

"(א) הרשיע בית המשפט נאשם בכמה עבירות המהוות אירוע אחד, יקבע מתחם עונש הולם כאמור בסעיף 40ג(א) לאירוע כולו, ויגזור עונש כולל לכל העבירות בשל אותו אירוע.

(ב) הרשיע בית המשפט נאשם בכמה עבירות המהוות כמה אירועים, יקבע מתחם עונש הולם כאמור בסעיף 40ג(א) לכל אירוע בנפרד, ולאחר מכן רשאי הוא לגזור עונש נפרד לכל אירוע או עונש כולל לכל האירועים; גזר בית המשפט עונש נפרד לכל אירוע, יקבע את מידת החפיפה בין העונשים או הצטברותם."

בע"פ 5668/13 ערן מזרחי נ' מדינת ישראל (17.3.16) עמד כב' השופט סולברג על פרשנות סעיף 40 יג' לחוק כדלקמן:

"בעניין ג'אבר נקבע בדעת רוב כי עבירות שיש ביניהן קשר ענייני הדוק ואשר ניתן להשקיף עליהן כמסכת עבריינית אחת יחשבו לאירוע אחד (פסקה 5 לחוות דעתה של השופטת ברק-ארז, ופסקה 2 לחוות דעתו של השופט פוגלמן). אשר למהותו של אותו 'קשר הדוק' ציינה השופטת ברק-ארז כי "המובן שיינתן למונח 'קשר הדוק' יתפתח ממקרה למקרה ואין צורך לקבוע אותו באופן קשיח כבר כעת", אך הוסיפה "כי ברגיל קשר כזה בין עבירות יימצא כאשר תהיה ביניהן סמיכות זמנים או כאשר הן תהיינה חלק מאותה תוכנית עבריינית אף כאשר הן בוצעו לאורך תקופת זמן שאינה קצרה (אך מבלי שפרמטרים אלה ימצו את מבחני העזר האפשריים לבחינת עוצמתו של הקשר בין העבירות)" (פסקה 5 לחוות-דעתה. השופט פוגלמן הוסיף באותו עניין כי "התיבה 'אירוע אחד' רחבה דיה כדי לכלול גם פעולות עברייניות שבוצעו על פני רצף זמן; כללו מעשים שונים; ביחס לקורבנות שונים; ובמקומות שונים. הכל – כל עוד הם מהווים מסכת עבריינית אחת" (פסקה 2 לחוות-דעתו) (ראו ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (29.10.2014)).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 18-01-33991 מדינת ישראל נ' צורן ואח'

במבחן שהותווה בפסיקה, מבחן "הקשר ההדוק", יש לומר כי מדובר בשני אירועים נפרדים:

האחד-העבירות אשר בוצעו בקשר לקרן הסיוע לעסקים קטנים.

השני - העבירות אשר בוצעו בקשר לדוחות האשראי הצרכניים.

האירועים שונים במהותם בעיקר בקשר לטיב המידע בכל אחד מהמאגרים, לפעולות שבוצעו ולתכלית העבריינית.

על שני האירועים מרחף צילן של עבירות המרמה והפרת אמונים בתאגיד. לא ראיתי לקבוע אותן כאירוע נפרד לפי שהן פועל יוצא של כל אחד מהאירועים, אולם הן תבואנה לידי ביטוי במתחמי הענישה אשר ייקבעו לכל אירוע בנפרד.

(3) מדיניות הענישה הנוהגת

קיים קושי מובנה להתייחס בנסיבות האישומים למדיניות הענישה הנוהגת. הנאשם הורשע בשורה של עבירות החוסות כולן בצד העבירה של מרמה והפרת אמונים בתאגיד כאמור באישומים הראשון והשלישי. ואלה העבירות: באישום השני- חזירה לחומר מחשב כדי לעבור עבירה אחרת (18 עבירות), זיוף בכוונה לקבל דבר (18 עבירות), הכללת מידע בדו"ח אשראי והמידע התקבל בעבירה (18) עבירות. ברי, כי אותה פעולה מקימה שורה של עבירות על פי חיקוקים שונים. כמו כן יש להפנות לעבירות פגיעה בפרטיות אשר אף הן עומדות בצילה של עבירת מרמה והפרת אמונים בתאגיד. העבירות הללו, מרמה והפרת אמונים בתאגיד, פושטות צורה ולובשות צורה על פי נסיבותיהן והענישה בצידן.

בחינת הפסיקה שעיקרה מרמה והפרת אמונים בתאגיד, מעלה מנעד רחב מאד של ענישה החל ממאסר על תנאי, של"צ ללא הרשעה ועם הרשעה, מאסר בדרך של עבודות שירות ומאסר מאחורי סורג ובריח. עם זאת, יש לציין כי במקרים בהם הוטלו מאסרים בפועל, מדובר בד"כ כאשר לצד עבירות מרמה והפרת אמונים בוצעו עבירות נוספות.

כל מקרה ונסיבותיו, היקף העבירות, הנזק ופוטנציאל הנזק וטובת ההנאה אשר צמחה למבצע בכח או בפועל.

על כן, לא ניתן לסקור מדיניות הענישה בנפרד לכל אירוע, לפי שבמקרים אשר יובאו להלן לא ניתן למצוא צבר עבירות דומה לעבירות אשר בפנינו.

כך למשל אני מפנה לת"פ 12-05-24441 מדינת ישראל נ' ביליק (שלום ת"א, 27.9.2017) הדומה באופן יחסי לעניינינו - במהלך עבודתו של הנאשם כמתכנת מחשבים באגף מערכות מידע במשרד הרווחה, העתיק הנאשם את מאגר המידע של רשם האוכלוסין והעבירו לגורמים שלישיים שהפיצו אותו

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 33991-01-18 מדינת ישראל נ' צורן ואח'

כתוכנת אגרון. התוכנה כללה קובץ נתונים של כלל אזרחי המדינה, לרבות נפטרים וקשרים משפחתיים ובתוספת נתונים ממאגרי מידע נוספים, שאפשר לבצע שאילתות על החומר. בנוסף, באירוע אחר, הוציא והחזיק הנאשם ממשרד הרווחה מאגרי מידע של מאומצים ומאגר נוסף הכולל פרטי עיוורים הזכאים לתמיכה מהמדינה והחזיק מאגר מידע הכולל פרטי סוהרים (מבלי שהפיצם לכל גורם). הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון פתוח **בעבירות של הוצאת מסמך ממשמורת, הפרת סודיות, פגיעה בפרטיות והחזקת מאגרי מידע שלא כדין**, והורשע בהן. לכל אחד מהאירועים נקבע מתחם עונש הולם נפרד. **באותו עניין, קבע בית המשפט כי מתחם העונש ההולם לגבי האישום הנוגע לאירוע של הוצאת מידע מרשם האוכלוסין במסגרת עבודתו של הנאשם במשרד הרווחה, אשר הועבר לאחרים, נע בין 20-35 חודשי מאסר בפועל**. בתוך המתחם נקבע כי העונש ההולם בגין אירוע זה הוא של 20 חודשים, **בעיקר לנוכח מצב בריאותי חמור וחריג של הנאשם**. בגין האירוע של העתקת מאגרי המידע של מאומצים ופרטי עיוורים (אשר נשמרו על מחשבו האישי של הנאשם שהוציאם, מבלי שהעבירם הלאה לאחרים), **נקבע מתחם שנע בין 10 ל-20 חודשי מאסר בפועל**. **המתחמים אושרו במסגרת עפ"ג 22375-11-17 ועפ"ג 22543-11-17 (ערעור וערעור שכנגד) בליק נ' מדינת ישראל (מחוזי ת"א) (19.3.18)** יצוין כי ממכלול העבירות בהן הורשע **בליק** נעדרות עבירות של מרמה והפרת אמונים.

מכאן לעבירות מרמה והפרת אמונים בתאגיד.

ע"פ 677/14 **דני דנקנר נ' מדינת ישראל** (17.7.2014) – המערער הורשע בעבירות של הפרת אמונים בתאגיד ותחבולה אותן ביצע בעת שכיהן כדירקטור וכיו"ר הדירקטוריון של בנק הפועלים. מדובר היה במספר פרשות, בעסקאות בסכומי עתק, בקבלה בתחבולה של אשראי בסכומים גבוהים מאוד, ובהתנהלות אשר בית המשפט העליון ציין לגביה את משך הזמן של ביצוע העבירות, את הפגיעה בניהול תקין של בנק שנגרמה עקב מעשי המערער, במיוחד נוכח מעמדו הרם בתוך הבנק, הסתרת דבר קיומו של הסכם ועוד. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם בגין עבירת הפרת האמונים בין 6 ל-18 חודשי מאסר בפועל, ואת המתחם בגין עבירת התחבולה בין 3 ל-6 חודשי מאסר בפועל והטיל על המערער עונש כולל של 12 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים. בית המשפט העליון קבע כי קיימות נסיבות להקלה בתקופת המאסר נוכח נסיבות אישיות והעמידה על 8 ח' מאסר בפועל.

רע"פ 3292/15 **שלמה לחיאני נ' מדינת ישראל** (17.11.2015) – המערער הורשע במסגרת הסדר טיעון בביצוע שלוש עבירות של הפרת אמונים, בכך שלאחר בחירתו לראשות עיר, פעל להשגת מקורות מימון מגורמים שונים בעיר כדי לעמוד בתשלום חובותיו במועד, תוך נטילת הלוואות אשר העמידו אותו ואחרים בניגוד עניינים חריף ומתמשך בין חובותיו כראש עיר לבין ענייניו הפרטיים, וזאת בשלוש פרשות. בית משפט השלום קבע במתחם הענישה רף תחתון של מאסר למשך מספר חודשים, אף לתקופה שניתן לרצותה בדרך של עבודות שירות, עד שישה חודשים, ביחס לאישום הראשון הרף

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 18-01-33991-01 מדינת ישראל נ' צורן ואח'

העליון הועמד על 14 חודשי מאסר, באישום השני על 12 חודשי מאסר, ובאישום השלישי על 13 חודשי מאסר, ונקבע כי יושת עונש כולל בגין שלוש העבירות אשר הועמד על שישה חודשים בדרך של עבודות שירות לצד עונשים נלווים. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם הענישה הראוי לכל אחת מן העבירות נע בין חמישה חודשי מאסר מאחורי סורג ובריח לשמונה-עשר חודשי מאסר, והטיל על המבקש שמונה חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור תוך שציין כי קביעת בית המשפט המחוזי בדבר מתחמי הענישה ראויה בנסיבות המקרה.

בתי"פ 14-08-44959-01 מדינת ישראל נ' פרדי רובינסון ואח' [פורסם בנבו, 16.7.13] הורשע הנאשם לאחר הליך הוכחות, בעשרות עבירות, ביניהן, עבירת מרמה והפרת אמונים בתאגיד, קבלת דבר במרמה, עבירות מנהלים, עבירות דיווח ועבירות של שיבוש מהלכי משפט והדחה בחקירה. ביהמ"ש המחוזי בתי"א קבע מתחם עונש הולם אחד הנע בין 18 חודשי מאסר בפועל לשלוש שנים, ובסופו של יום גזר על הנאשם 15 חודשי מאסר לריצוי בפועל, תוך שסטטה מהמתחם שקבע בשל דוקטרינת ההגנה מן הצדק, וזאת לאור נסיבותיו החריגות של תיק זה בכל הנוגע להימשכות ההליכים. בבית המשפט העליון (2018) הופחת עונשו ל-11 חודשי מאסר בפועל בשל הנסיבות החריגות. נאשם 2 באותו מקרה, הסמנכ"ל, אשר מעמדו היה זוטור משל נאשם 1, הורשע בעבירות של קבלת דבר במרמה, מרמה והפרת אמונים בתאגיד ועבירות נוספות. ביהמ"ש קבע בעניינו של נאשם 2 מתחם הנע בין 6-18 חודשי מאסר בפועל, והשית עליו עונש של 6 חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות. ביהמ"ש הפנה בגזר הדין לעובדה כי המניע לביצוע העבירות על ידו לא היה הפקת רווח אישי תוך מעילה בכספי הציבור; להיעדר התכנון; לעובדה כי תפקידו היה של איש הביצוע, הממלא אחר הנחיות קיימות, ולא מקבל החלטות וזה אשר גורם להתגבשותן, וכי למרות מעמדו הבכיר ביצע מעשיו על רקע כפיפותו לנאשם 1; לחלופי הזמן הבלתי סביר; ולאופיו החיובי.

אני קובע כי מתחם הענישה לעניין עבירות אלה נע בין 6 ל- 20 חודשים לכל אירוע.

עבירות מחשב ופגיעה בפרטיות-

1. ברע"פ 5379/13 נזיה מחמוד נ' מדינת ישראל (עליון, 21.8.2013), דחה בית המשפט העליון את ערעור הנאשם על פסק הדין שניתן בעניינו, לאחר שהורשע ב- 5 עבירות של זיוף מסמך בנסיבות מחמירות, חדירה למחשב כדי לעבור עבירה אחרת (של זיוף וקבלת דבר במרמה) וקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות. על הנאשם נגזרו 5 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות; 8 חודשי מע"ת וקנס בסך 4,000 ₪, תוך שקבע כי גזר הדין נמצא ברף התחתון של הענישה. באותו מקרה, הנאשם, שעבד כמנהלתן בחברה המעניקה שירותי גבייה למועצות

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 18-01-33991-01 מדינת ישראל נ' צורן ואח'

מקומיות בגליל, אשר במסגרת תפקידו היה אחראי על הפקת נתונים ממחשב המועצות המקומיות בהן עבד. בחמישה תאריכים שונים בין דצמבר 2002 לבין מאי 2003 חדר הנאשם למחשב החברה לאוטומציה בע"מ ממסופים במועצות מקומיות שונות וזייף את הרישומים במחשב, בכך שערך שינויים בנתוני חובות הארנונה של אביו ושל אחיו למועצה מקומית בה גרו, וזאת בכוונה לרמות, ללא סמכות כדין ובאופן הנחזה כאילו נעשה השינוי בסמכות כדין. הוא ביצע הפחתה של חוב הארנונה על ידי רישום חיוב שלילי, כאשר סך כל סכומי הפחתות חוב הארנונה שבוצעו היה כ- 15,000 ₪.

2. **בעניין עזרא**, נדון עניינו של נאשם, אשר בין היתר, חדר לחומר מחשב לאחר שהזין פרטי חשבון בנק השייך למתלוננת והורה למחשב להעביר כספים מחשבונה. מעשיו של הנאשם נעשו שלא כדין, שכן המתלוננת לא הסכימה להעברת הכספים מחשבונה.

3. באותו עניין, עמד בית המשפט העליון על חומרתן של עבירות החדירה לחומר מחשב שלא כדין ופוטנציאל הנזק העצום הכרוך בהן.

"... פוטנציאל הנזק העצום הכרוך בעבירות מחשב מחייב אותנו לדבוק בפרשנות המרחיבה ולתור אחר דרכים לצמצום הבעייתיות הכרוכה בה". (פס"י י"ט לפסק הדין)

וכן:

"ראשית, הערה קצרה לגבי חומרת העונש שהושת על עזרא; אף כי, כאמור, אין הצדדים מערערים עליו, מעשיו החמורים של עזרא אינם הולמים את העונש הקל שבקלים שהושת עליו – ארבעה חודשי עבודות שירות. יידע עזרא שלא זו היא מידת הדין, ואל יטעה לחשוב שאם חלילה ישוב למעשיו הרעים, ייתקל שנית בכפפות של משי". (פסקה כא' לפסה"ד).

בתי"פ (ת"א) 13776-12-16 מדינת ישראל נ' יוסף וסרמן הורשע הנאשם על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעובדות כתב האישום המתוקן, בעבירות הבאות: שלוש עבירות של מרמה והפרת אמונים, לפי סעיף 284 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין" או "החוק"); עבירה של שיבוש מהלכי משפט, לפי סעיף 244 לחוק; עבירה של פגיעה בפרטיות, לפי סעיף 5 בצירוף סעיף 2(9) לחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981; ועבירה של הטרדת עד, לפי סעיף 249 לחוק.

הנאשם כיהן כמזכ"ל הסתדרות המורים בישראל וכן כיו"ר אגף הכספים, באופן שאפשר לו, הלכה למעשה, להחליט, לאשר ולהוציא לפועל כל החלטה על הוצאה תקציבית, ללא פיקוח מהותי. שליטה זו אפשרה לנאשם להשפיע באופן מכריע על קבלת החלטות במצבים הנוגעים להסתדרות המורים ולו באופן אישי, כאשר הוא מצוי בניגוד עניינים בין תפקידו בהסתדרות המורים לאינטרסים האישיים

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 33991-01-18 מדינת ישראל נ' צורן ואח'

שלו, תוך דחיקת טובת הסתדרות המורים באופן התואם את האינטרסים שלו עצמו. את המיוחס לו בכתב האישום עבר הנאשם כשהוא מצוי בניגוד העניינים האמור.

לעניין העבירה של פגיעה בפרטיות נקבע מתחם עונש שנע בין מאסר מותנה לבין מאסר בפועל קצר שירוצה בדרך של עבודות שירות;

נוכח ריבוי העבירות אני קובע כי המתחם נע בין מאסר מותנה לבין מאסר בפועל של 8 חודשים.

(4) נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.

הנאשם, בן 50, נשוי ואב לשני ילדים הסמוכים על שולחנו. הוא אינו עובד ומתקיים מקצבת אבטלה. עונש מאסר ממשי יפגע בו ובמשפחתו.

בעקבות חשיפת המעשים הנאשם פוטר ממקום עבודתו ומאז הוא מתקשה במציאת מקום עבודה נוכח ההד התקשורת.

הנאשם נטל אחריות על ביצוע העבירה.

לנאשם הרשעה בעבירה על פי סעיף 225 לחוק העונשין-הגרלות והימורים אסורים. בגין העבירה אשר בוצעה בחודש אפריל 2014 הוא נדון בחודש מאי 2015 למאסר על תנאי והתחייבות. **העבירה בוצעה לאחר פתיחת החקירה בתיק זה.**

בתסקיר שירות המבחן מיום 13.9.21 נסקרו נסיבותיו האישיות של הנאשם. הוא תלה את הסתבכותו בהתמכרות להימורים. נוכח חלוף הזמן מאז הוא שלל הצורך בטיפול בתחום ההימורים. לדבריו הוא סובל ממחלת פרקים כרונית.

קצינת המבחן סבורה כי לנאשם התנהלות אימפולסיבית, והוא מאופיין בדפוסי הסתרה. מנגד, הוא שמר לאורך השנים על יציבות תעסוקתית וכן התפתח מקצועית ואקדמאית.

התסקיר נחתם בהמלצה לדחות הדיון על מנת לאפשר שילוב הנאשם בקבוצה טיפולית לעוברי חוק בתחום המרמה.

ראיתי שלא לדחות הדיון, הן בשים לב למהות העבירות והן שהתוואי הטיפולי אינו עולה בקנה אחד עם הסדר הטיעון.

לחלוף הזמן הקדיש הסניגור פרק נכבד בטיעונו. להמחשת לוח הזמנים הגיש הסניגור "סרגל אירועים" מאז דיווח התאגיד על ביצוע העבירות בחודש אוקטובר 2013, החקירה במשטרה ביום 15.10.13, מעורבות הפרקליטות ועד להגשת כתב האישום בחודש ינואר 2018. בנדון זה טענה ב"כ המאשימה כי החקירה הייתה מורכבת (ריבוי הנאשמים וריבוי העבירות) ומשום כך כתב האישום הוגש בחודש ינואר 2018.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 18-01-33991 מדינת ישראל נ' צורן ואח'

כך או כך, לא בעטיו של הנאשם הוגש כתב האישום בחלוף כ 4 שנים מתחילת החקירה הגלויה.

הסניגור הוסיף והדגיש כי מלכתחילה סלע המחלוקת היה נעוץ במסגרת המשפטית ולא במסגרת העובדתית, קרי, האם קיימת עבירת שוחד אשר יוחסה לנאשם בכתב האישום המקורי. לבסוף עבירת השוחד הושמטה מכתב האישום המתוקן. כן, עמדו לרועץ חודשי התפשטות נגיף הקורונה במהלך שנת 2020, אשר הוליכו לדחיית דיונים. לא נעלמה מעיניי אף ענת עבירת השוחד (שהושמטה) אשר ריחפה מעל הראש הנאשם במהלך כל השנים. לעובדה זו יינתן ביטוי מה בגזר הדין.

יש בדעתי אפוא ליתן משקל מסוים לקולא לחלוף הזמן. ראה לעניין זה ע"פ 2103/07 הורוביץ נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (31.12.2008):

"לא כל עיכוב נושא עליו 'שובר הנחה' הפוטר נאשם מעונש בכלל ומעונש מאסר בפרט. גם במצב מעין זה שומה על בית המשפט לבחון את מכלול האינטרסים הצריכים לענישה. מדובר בשיקול שעל בית המשפט לשקול ולקבוע מהו הביטוי ההולם לו בגזירת העונש" (שם, בפסקה 338).

אני סבור כי מול חלוף הזמן ניצב האינטרס הציבורי במלוא תוקפו ועוצמתו. ליסוד הרתעת הנאשם ואחרים יש להעניק משקל מיוחד נוכח זמינות מאגרי המידע לבעלי הרשאה והאפשרות כי יעשו שימוש לרעה בידע שניתן להם.

בחנתי ענייני של דבוש, כבקשת ב"כ הנאשם, אשר נשפט בהליך מקביל במסגרת ת"פ 18-01-34021 בבית משפט זה.

אכן, דינו של דבוש נגזר, בין היתר, לשנת מאסר בפועל (חופפת ומצטברת לעונש מאסר אחר אותו ריצה אותה עת) בגין הרשעתו בפרשה זו בשבע עבירות של מתן שוחד (לנאשם, על פי כתב האישום המתוקן באותו הליך) ובשמונה עבירות של זיוף המשפיע על עסקאות.

עם זאת, לא ניתן לגזור גזרה שווה בין ענייני של הנאשם לבין דבוש. כפי שציינתי לעיל, הנאשם הוא היוזם והמוציא לפועל הן בשינוי נתוני האשראי והן בהעברת 500 רשומות לנאשם 2, בעוד דבוש שימש בעיקר כמתווך אשר מתפקידו לאתר "לקוחות" לשם הוצאת התכנית העבריינית לפועל. עוד ועיקר יש לאבחן בין השניים : גזר דינו של דבוש ניתן במסגרת הסדר טיעון "סגור".

בטרם חתימה ראיתי להביא מדברי כב' השופט מלצר(כתוארו אז) בעניין עזרא:

"בפרשת The Football Association Premier League Limited נ' פלוני (13.05.2012) (להלן – ענין Premier League), שעסק אף הוא בהתאמת משפט המחשבים והמרשתת – לדין הנוהג, התבטאתי כך (שם בפסקה 5):

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 18-01-33991-01 מדינת ישראל נ' צורן ואח'

" ידוע הוא שהטכנולוגיה מקדימה לרוב את המשפט. במקרים אלה המחוקק ובתי המשפט נדרשים ליצוק את תמצית העקרונות הקיימים, הטובים והמבוססים – לקנקנים משפטיים חדשים (משל אלה היו יין ישן המשתבח עם הזמן, וזקוק רק לכלי מודרני יותר. השוו: (Stephen Breyer ACTIVE LIBERTY 64 (2009))."

סוף דבר

אני מחליט לעשות שימוש בסמכות הנתונה לי מכח סעיף 40 יג' (ב) לחוק העונשין וגוזר על הנאשם עונש כולל בגין שני האירועים החובקים עבירות רבות, את העונשים הבאים:

א. 24 ח' מאסר לריצוי בפועל.

ב. 9 ח' מאסר על תנאי והתנאי הוא שלא יעבור במשך 3 שנים מתום ריצוי מאסרו העבירות בהן הורשע.

ג. הנאשם ישלם קנס בסך 21,000 ₪ או 4 ח' מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ולא יאוחר מיום 1.3.22.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ט"ז טבת תשפ"ב, 20 דצמבר 2021, במעמד הצדדים.

ציון קאפח, שופט עמית